

Kisalföldi erdészek Gemencen

Idén a Gemenci Zrt. látta vendégül erdészeinket. Pörbolyön *Babos Imre* nyugdíjas erdészkolléga, aki a két napon keresztül fáradhatatlan kalauzunk volt, számszerű adatokat is felsorolva mutatta be az erdőgazdaságot és rövid filmvetítés keretében adott előzetest a ránk váró látványokról. Az erdészeti gyűjtemény és méhészeti múzeum megtekintése után jellegzetes bajai halászlével és rétesekkel csillapították éhségünket. No és előtte a „Gemenci rettenetes” törkölypálinka, közben az erdészet kiváló vörösborra is fokozta a jó hangulatunkat.

Ebéd után Bátaszék felé vettünk utunkat. Útközben betértünk *Somlay Dénes* nyugdíjas erdész és a fia kövesdi présházába, ahol az ő házi pálinkájukat és jőféle rizling borukat is „vizsgálat tárgyává” tettük.

Következő programpont Bátaszék nevezetessége, a cisztercita apátság romkertjének és templomának meglátogatása volt, ahol *Sümegei József* gimnázium-igazgató szakszerű és részletes ismertetés adott a hely 12.századig

visszanyúló nevezetes történelméről. Előtte felesége mutatta be a régi sváb házban kialakított helytörténeti múzeum látványosságait, amely a városka három nemzetiségének korábbi mindennapjaiba engedett bepillantást.

Ezután a bátaszéki erdészvezető, *Janács Gergely* erdőmérnök látott vendégül minket erdészete központjában, abban a házban ahol *Koltay György* erdőmérnök (ismert nemes nyár klónok kinemesítője, akinek fafajtáit mi is alkalmazzuk munkánk során) élt és dolgozott. A szakmai ismertető és beszélgetés kapcsán megvitattuk munkaterületeink, a felső Duna-ártéri szigetvilág, a Szigetköz és az alsó Duna-ártér, Gemenc hasonló adottságait, gazdálkodásaink múltbéli és jelenlegi problémáit, kitérve a vízgazdálkodási és természetvédelmi problémák számtalan aspektusára.

Vacsorára visszatértünk Pörbolyre, ahol a helybéli kollégák, többek között *Ferenc László* helyi csoporttitkár társaságában éjszakába nyúló borozgatás és baráti beszélgetés után hajtottuk álomra fejünket az erdei iskola szálláshelyén.

Szombaton csípős reggelre ébredtünk, de a frissebbek és vállalkozó kedvűek napfelkelte tájt kísérték az árvízvédelmi töltésen belül kialakított vadmegfigyelőhöz, ahol a híres gemenci vadállományt néhány szarvas és vad-disznócsalád képviselte.

Reggeli után Bajára autóztunk be, ahol idegenvezető mesélt a város történelmének fontosabb eseményeiről és mutatta be a város nevezetességeit, melyek közül az ortodox görög katolikus templomot és a szerb temető felújított kápolnáját belülről is megcsodáltuk.

Rövid időt töltöttünk még a bajai piac tarka forgatagában is és sétáltunk egyet a Sugovica Duna-ág partján is. A hajóállomáson *Csonka Tibor* vezérigazgató is köszöntötte társaságunkat, majd beszálltunk az erdőgazdaság Gemenc névre hallgató sétahajójába, amellyel jó másfél óra alatt felhajóztunk a napokban kissé megáradt Dunán a gemenci vadászházig, gyönyörködve a szélesen elterülő folyó és a partján lassan őszi színben pompázó erdők látványában. Az áradás kissé megzúllította a kikötőmólót, ami egy kis nehézséget okozott a kikötésben, de végül szerencsésen partra vergődöttünk. Átszálltunk az erdei kisvasútra, amivel mintegy két óra alatt zötykölődöttünk végig az ártéri erdők fái között vissza a pörbolyi kiindulópontunkra. Többször megálltunk, kiszálltunk tanösvénynél, madármegfigyelőnél, néha egy-egy szarvas, vad-disznó is feltűnt az út mentén. A „Lasssi” állomáson, az egykori erdészházban, ahol útikalauzunk *Babos Imre* nyugdíjas erdészkolléga pályafutása alatt több évtizedig lakott, a halászati múzeum relikviáit tekintettük meg és hasonlítottuk össze a szigetközi tapasztalatainkkal.

Kép és szöveg: **Greguss László Géza** titkár

